

РЕШЕНИЕ

№ 25773

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 19.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **1703** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба „ДМ ПРЕЦИЗ СПОРТ“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителя Б. С. И., срещу ревизионен акт № Р-22221925001046-091-001/15.09.2025 г. на ТД на НАП – С., потвърден с Решение №1639/22.12.2025 г. на директор Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят моли съда да отмени РА като нищожен, алтернативно като незаконосъобразен, необоснован, неправилен и недоказан. Посочва, че жалбата не засяга данъчните периоди, в които липсва изменение на данъчните задължения, а касае допълнително определен за довносяне корпоративен данък за 2021 г. по реда на ЗКПО за посочения в РА ревизиран период, като с РА са определени допълнително задължения за довносяне по ЗКПО в размер на 6162,89 лв. и лихва за просрочие към тях в размер на 2559,98 лв., както и по ЗДДС - общо 14427,54 лв. и лихва за забава 2324,32 лева. Счита, че така установените с горния РА данъчни задължения са определени при неправилно приложение на материалния закон. Излага аргументи, че РА е издаден в нарушение на разпоредбата на чл. 120, ал. 1, т. 5 от ДОПК, т.е. спазена е формата, но липсва задължителен реквизит - мотиви, необоснован е и съответно нищожен, защото не отговаря на предписната от закона форма. В РА не били изложени мотиви по същество, от които да е видно защо, в какъв точно размер и на какво основание са определени задълженията за довносяне по ЗКПО, както и мотиви по същество в частта по ЗДДС, от които да е видно защо, в какъв точно размер и на какво основание са определени задълженията по ЗДДС. Моли съда да отмени обжалвания ревизионен акт и да му присъди сторените по делото разноски.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът – Директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП се представлява от юрк.В., която моли съда да постанови решение, с което да потвърди обжалвания ревизионен акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221925001046-020-001/06.03.2025 г., връчена по електронен път на 11.03.2025 г., изменена със заповеди №Р-22221925001046- 020-002/18.03.2025 г., №Р-22221925001046-020-003/07.05.2025 г. и №Р-22221925001046-020-004/03.06.2025 г., издадени от В. В. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-404/27.05.2024 г. на и.д. директор на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „ДМ ПРЕЦИЗ СПОРТ“ ЕООД за определяне на задълженията за КД за периодите от 01.01.2021 г. до 31.12.2023 г. и за ДДС за периодите от 01.02.2023 г. до 28.02.2025 г. Определен е срок за приключване на ревизията до 08.08.2025 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221925001046-092-001/15.08.2025 г. Срещу РД не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221925001046-091-001/15.09.2025 г., издаден от В. В. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган възложил ревизията и З. Т. Пикова, на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 07.10.2025 г. Установени са допълнителни задължения за ДДС в размер на 14 427,54 лв. и за КД в размер на 6 312,50 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в общ размер на 4 884,30 лв.

В хода на ревизията са предприети процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, който по силата на чл. 120, ап. 2 от ДОПК е неразделна част от РА.

На посочения от дружеството електронен адрес са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221925001046-040-001/12.03.2025 г., №Р-22221925001046-040-002/20.03.2025 г. и №Р-22221925001046-040-003/20.06.2025 г., в отговор на които са представени част от исканите документи.

На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК на „ДМ ПРЕЦИЗ СПОРТ“ ЕООД е връчено Уведомление №Р-22221925001046-113-001/20.06.2025 г. за това, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК /данни за укрити приходи или доходи/, поради което основата за облагане с ДДС и КД за съответните периоди ще бъде определена по реда на чл. 122 - 124а от ДОПК. В отговор не са представени документи.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на „ТИВИ ЕМ ТВ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за което е съставен Протокол за извършена насъщна проверка/ПИНП/ №П-22221025047252-141-001/24.04.2025 г.

За периодите в обхвата на ревизията дейността на дружеството е свързана с монтиране и производство на купи, медали и плакети.

В частта по ЗДДС:

1. През м. 08.2024 г. „ДМ ПРЕЦИЗ СПОРТ“ ЕООД е декларирало доставки по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС на услуги с място на изпълнение на територията на друга държава членка на ЕС - Германия с клиент РОКАМАТАДОС GmbH, VIN DE312616196 на стойност 21 178,70 лв. От ревизираното дружество са представени единствено спорните фактури - 2024-012/08.08.2024 г. с предмет

„Product Photos for Online-Shop Preparing Products, Single Shots from different Positions/Angles“ за левовата равностойност на 5 820,00 евро и 2024-014/19.08.2024 г. с предмет „Product Photos for Online-Shop Preparing Products, Single Shots from different Positions/Angles“ за левовата равностойност на 5 008,50 евро.

При извършена проверка е установено, че към момента на издаване на фактурите немският контрагент е с действаща регистрация по ДДС.

Органите по приходите са приели, че липсват безспорни доказателства за осъществени услуги по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС. Предвид това, процесите доставки следва да се третират като реализирани на територията на Република България и съответно подлежат на облагане със ставка 20%.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 12, ал. 1 от ЗДДС за м. 08.2024 г. е начислен ДДС в размер на 4 235,74 лв. за декларираните доставки по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС към РОКАЛМАТАДОС GmbH.

2. Установено е, че „ДМ ПРЕЦИЗ СПОРТ“ ЕООД е декларирано вътреобщностни придобивания /ВОП/ на стоки на стойност 14 655,65 лв., като е включило в регистрите по ЗДДС протоколи по чл. 117 от с.з. с начислен данък в размер на 2 931,13 лв. Въпреки изрично изисканите документи за плащания и транспорт, са представени единствено договор за консигнация, потвърждения на поръчки и протоколи по чл. 117 от ЗДДС. Относно транспорта на стоките в писмените си обяснения ревизираното дружество е посочило, че обикновено стоките са транспортирани чрез куриер, но той не разполага с документи. Според договора за консигнация от 28.02.2020 г., сключен между AWARD STAR GmbH, VIN DE327976820, немското дружество следва да достави купи, медали и плакети, както и елементи за монтирането на същите в България. Съгласно уговореното договорът е безсрочен, а цените на доставяните стоки ще бъдат такива, каквито са посочени в съответната фактура. Доставените стоки във всеки отделен случай ще бъдат оформяни с нарочна фактура от немското дружество. Плащане няма да бъде правено, а стоките ще се оформят като такива на консигнация. Целта на договора е получателят на стоките да може да укрепя финансовото си състояние, да препродава получените стоки и да стане основен представител на немското дружество за Източна Европа.

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че придобиванията са декларирани от „ДМ ПРЕЦИЗ СПОРТ“ ЕООД, но не и от немското дружество, което е с валидна регистрация по ДДС. При така изложеното е прието, че протоколите по чл. 117 са неоснователно издадени. Направена е корекция в посока намаление в размер на 2 931,13 лв., както в дневниците за покупки, така и в дневниците за продажби за м. 04.2023 г., м. 05.2023 г., м. 10.2023 г., м. 03.2024 г., м. 06.2024 г. и м. 01.2025 г.

3. Установено е, че от „ДМ ПРЕЦИЗ СПОРТ“ ЕООД в отчетните регистри по ЗДДС основно са декларирани покупки на стоки от „ТИВИ ЕМ ТВ“ ЕООД. С РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 10 994,80 лв. за м. 02.2023 г., м. 03.2023 г., м. 10.2023 г., м. 06.2024 г., м. 07.2024 г., м. 08.2024 г., м. 11.2024 г. и м. 02.2025 г. по фактури издадени от посоченото дружество. Във връзка с декларираните доставки е извършена насрещна проверка на „ТИВИ ЕМ ТВ“ ЕООД, като изготвеното ИПДПОЗЛ №П-22221025047252-040-001/14.03.2025 г. е връчено по електронен път на 03.04.2025 г. От проверяваното дружество са представени 21 фактури за продажби от 01.01.2021 г. до 31.12.2024 г., придружени с приемо-предавателни протоколи, договор за стоково кредитиране /консигнация/ от 09.08.2021 г., сключен между „НИКА СПОРТ“ ЕООД,[ЕИК] и „ТИВИ ЕМ ТВ“ ЕООД и писмени обяснения. Съгласно същите, продажните фактури са за детайли, от които се изработват купи, медали и плакети, като тези спортни стоки са предназначени за награди при провеждане на спортни състезания, масови културни мероприятия и организирани тържества. В обясненията се сочи, че детайлите са доставени от Германия още

през 2012 г., като остатъкът, който не е бил продаден е разпродаден през 2021 г. Собственикът тогава на „НИКА СПОРТ“ ЕООД ги е прехвърлил в „ТИВИ ЕМ ТВ“ ЕООД, поради предстоящата продажба на първото дружество. Основната причина за това е била ниската цена на детайлите и възможна добра реализация в бъдеще. Посочено е също, че всичко доставено на „ДМ ПРЕЦИЗ СПОРТ“ ЕООД е заплатено. Нарочни договори няма подписвани, като интересите са взаимни и в полза на двете страни. Твърди, че проверяваният период се характеризира с многото доставки на дружеството и малкото продажби, което обхваща предимно периода на пандемичната обстановка през тези години.

Органите по приходите са заключили, че не са представени счетоводни документи, от които да се установи осчетоводяването на фактурите, доказателства за плащане, нито пък такива за наличие на необходимата техническа и кадрова обезпеченост за извършване на доставките. Не е изяснено какви активи се използват, не е посочен и обект /склад, магазин/, където се извършва дейността. При така установената фактическа обстановка ревизиращите са приели, че на основание чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС във връзка с чл. 6 от с.з. за „ДМ ПРЕЦИЗ СПОРТ“ ЕООД не е налице право на приспадане на данъчен кредит в размер на 10 994,80 лв.

В частта по ЗКПО:

След анализ на събраните доказателства ревизиращите са приели, че е налице основание за корекция на декларирания от дружеството финансов резултат по ЗКПО за 2021 г., предвид следното:

Подадена е ГДД по чл. 92 от ЗКПО с декларирани приходи 5 881,08 лв., разходи - 28 171,53 лв., данъчен финансов и счетоводен резултат - загуба в размер на 22 290,45 лв.

Установено е, че в оборотната ведомост за 2021 г. са изписани по сметка 304 стоки в размер на 123 868,74 лв. При преглед на главната книга за същата година е установено, че отчетеният приход от продажба на стоки е в размер на 3677,74 лв., а сумата в размер на 120 191,00 лв. е отчетена като разчет по сметка 491/1 с „АГРО ГРУП 41“ ЕООД. В тази връзка от ревизираното дружество са изискани обяснения и документи относно отписването на стоки по сметка 304 за 2021 г. Съгласно представените писмени обяснения „по договор за стоково кредитиране от 12.07.2021 г. с „АГРО ГРУП 41“ ЕООД са прехвърлени стоки за 120 191,00 лв. Голяма част от стоките са платени, а „другите са върнати в склада на дружеството“ /цит./.

Като аргумент, подкрепящ това твърдение е представен договор за заем срещу стоков кредит от 14.07.2021 г., сключен с „АГРО ГРУП 41“ ЕООД и предмет: във връзка с договора за стоково кредитиране от 12.07.2021 г. възлизащ на 120 191,00 лв. двете страни се споразумяват за промяна в точка III в частта му начин на плащане — до края на месец 08.2021 г. „АГРО ГРУП 41“ ЕООД да представи под формата на заем колкото е възможно в рамките на дадения стоков кредит от 120 191,00 лв. Органите по приходите са посочили, че не са представени документи доказващи извършено плащане от „АГРО ГРУП 41“ ЕООД по договора за заем срещу стоков кредит и приемо - предавателни протоколи за предадени стоки. Не са представени доказателства за предаване на стоките на консигнация, както и отчети за продадени стоки от консигнатора. Не е известно каква част от стоките е продадена. В счетоводството на ревизираното лице е отразено отписване на стоките от патримониума на дружеството с кредитиране на счетоводна сметка 304, което не следва да е така при стоково кредитиране, а единствено при извършена продажба. Прието е, че отписаните стоки по сметка 304 в размер на 120 191,00 лв. представляват неотчетени приходи от продажби.

Съобразно горното, на основание чл. 78 от ЗКПО, е извършена корекция в посока увеличение със сумата в размер на 120 191,00 лв. Формиран е положителен финансов резултат - печалба в размер на 63 125,03 лв., съответно дължим корпоративен данък в размер на 6 312,50 лв., ведно със

съответните лихви за забава.

Жалбоподателят е оспорил РА с жалба вх. №Ж-22-1356/22.10.2025 г. по регистъра на ГД на НАП С. и вх. №Ж-22-1356/22.10.2025 г. по регистъра на дирекция ОДОП С..

С Решение №1639/22.12.2025 г. на директор Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП е потвърдил РА в оспорената част на установените резултати по ЗДДС за данъчните периоди м. 02.2023 г., м. 03.2023 г., м. 04.2023 г., м. 05.2023 г., м. 10.2023 г., м. 03.2024 г., м. 06.2024 г., м. 07.2024 г., м. 08.2024 г., м. 11.2024 г., м. 01.2025 г. и м. 02.2025 г., ведно със съответните лихви за забава, както и в частта на установения резултат за корпоративен данък по ЗКПО за 2021 г., ведно със съответните лихви за забава, а жалбата в останалата част е оставил без разглеждане като недопустима и е прекратил производството на жалбата в тази част.

Пред настоящия съд жалбоподателят оспорва „допълнително определения за довносяне корпоративен данък за 2021 г. по реда на ЗКПО за горепосочения ревизиран период, както и определени допълнително задължения за довносяне по ЗКПО в размер на 6162,89 лв. и лихва за просрочие към тях в размер на 2559,98 лв., както и по ЗДДС - общо 14 427,54 лв. и лихва за забава 2324,32 лева“.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд - София - град направи следните правни изводи:

Предявената жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК и от лице, което притежава процесуална легитимация - адресат на оспорения акт. Спазен е и задължителния административен етап на обжалването пред ответника.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

С оглед представените по делото доказателства съдът намира, че обжалваният акт е издаден от органи по приходите, разполагащи с материална компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. Видно от приложената по делото ЗВР ревизията е възложена от В. В. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-404/27.05.2024 г. на и.д. директор на ТД на НАП С.(л.19). РА е издаден от органа, възложил ревизията, и определеният със ЗВР ръководител на ревизията – З. Т. Пикова, на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., т. е. от лицата, посочени в чл. 119, ал. 2 ДОПК.

Видно от приложеното копие на процесния РА, същият е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, което се потвърждава както от представените по делото доказателства. Поради това РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК, като подписан с квалифициран електронен подпис на органите по чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

Спазени са процесуалните разпоредби по издаването му, вкл. и доколкото по делото се съдържат доказателства за уведомяването на ревизираното лице за образуването спрямо същото ревизионно производство, за предоставената му възможност да даде обяснения и да направи възражения, както и да представи доказателства с оглед изясняване на спорните факти и обстоятелства, като не е ограничено правото му на участие в производството. Доколкото не е оспорена валидността на електронните подписи, с които е подписан РА от неговите издатели, не са налице основания за прогласяване нищожността, съответно за отмяната, на РА в частта, в която е потвърден с решението на директора на дирекция ОДОП С., съгласно разпоредбата на чл. 160, ал. 1 във връзка с ал. 2 ДОПК

РА е издаден в предписаната от закона форма, но основателно се възразява, че не са спазени изискванията относно неговото съдържание, конкретно що касае мотивирането на акта съгласно чл.120, ал.1, т.5 от ДОПК. Действително, чл.120, ал.2 от ДОПК предвижда, че ревизионният доклад се прилага към ревизионния акт и е неразделна част от него, но както основателно посочва жалбоподателят, това не освобождава издателите на ревизионния акт от задължението да изложат мотиви. В този смисъл е и изложеното в Тълкувателно решение № 5 от 22.06.2015г. по тълк. дело № 4/2014г. на ВАС, където е посочено, че „ДОПК не придава на ревизионния доклад функцията на мотиви за издаването на ревизионния акт. При условие че констатациите в ревизионния доклад се възприемат от издателя на ревизионния акт, те не отменят необходимостта от мотиви в ревизионния акт, а само ги допълват.“

В случая, след като са констатирани, че срещу РД не е подадено възражение, издателите на РА са посочили, че мотивите за издаване на акта са подробно описани в констативната част на доклада“ и че приемат изложените в ревизионния доклад факти и обстоятелства, както и направените фактически и правни изводи. Доколкото в ревизионния акт действително не се съдържат фактически констатации и обосновка на установените в диспозитивната част задължения, следва да се приеме, че е налице неизпълнение на изискването на чл.120, ал.1, т.5 от ДОПК. Това обаче не опорочава акта до степен на незаконосъобразност, тъй като допуснатото нарушение не е съществено. А то не е съществено, тъй като правото на защита на ревизираното лице всъщност не е накърнено по никакъв начин, предвид, че ревизионният доклад, към който ревизионният акт препраща изцяло, му е бил надлежно връчен, дружеството се е запознало с него и е могло да направи възражения срещу съдържащите се в него фактически констатации, както и да представи доказателства, което обаче не е сторено. Тоест, налице е формално неспазване на изискването по чл.120, ал.1 от ДОПК, но няма никакви основания да се счита, че това е препятствало защитата на ревизираното дружество или че ако то не би било допуснато, би се стигнало до различен резултат в ревизионния акт, предвид, че РД е връчен на лицето, в него са подробно изложени фактическите и правни основания за облагането, извършено с РА, и срещу доклада не е подадено възражение.

Ревизионният акт в оспорената част е и материално законосъобразен.

В частта по ЗДДС:

Възникването на правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС е обусловено от: качествата данъчнозадължено лице на доставчика и на получателя / т. 25 от решението на СЕС по дело С-18/13 - „...от текста на член 168, буква а/ от Директива 2006/112 следва, че за да се ползва от правото на приспадане е необходимо, от една страна, заинтересуваният да бъде данъчнозадължено лице по смисъла на тази директива, и от друга страна, стоките или услугите, на които се основава това право, да се използват впоследствие от данъчнозадълженото лице за целите на собствените му облагаеми сделки, а нагоре по веригата тези стоки или услуги трябва да бъдат доставяни от друго данъчнозадължено лице“/; притежаването на данъчния документ от получателя - чл. 71, т. 1 ЗДДС; получаването на стоките/услугите по доставката / правото на приспадане на начислен ДДС по принцип е свързано „с действителното извършване на облагаема сделка“ - т. 30 от решението на СЕС по дело С-642/11/; отреждането на полученото за икономическата дейност на ДЗЛ / т. 36 от решението на СЕС по дело С-153/11- „от член 168 от Директивата за ДДС следва, че ...данъчнозадълженото лице, което в това си

качество придобива стока, използва тази стока за нуждите на своите облагаеми дейности..., то има право да приспадне дължимия за тази стока или платен ДДС...“/. Отсъствието на който и да елемент от пораждащия правото на приспадане фактически състав изключва възникването на правото.

По отношение на спорните доставки от „ТИВИ ЕМ ТВ“ ЕООД, ревизиращите органи са приели, че за жалбоподателя не е налице възникнало право на приспадане на данъчен кредит, тъй като не е доказано реално осъществяване.

Съгласно общото правило на чл. 154, ал. 1 от ГПК, във връзка с § 2 от ДР ДОПК, лицето, което претендира право на данъчен кредит, следва да докаже по пътя на главно и пълно доказване, че са налице законоустановените предпоставки по чл. 68 от ЗДДС и чл. 69 от ЗДДС за възникване на правото на данъчен кредит. Основание за този извод се намира, освен в цитираната разпоредба на чл.154, ал.1 от ГПК, така и в практиката на СЕС - т.37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело С-78/12 „Е.-К“: „следва да се напомни, от една страна, че лицето, което иска да си приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това /вж. Решение от 26 септември 1996 г. по дело Enkler, С-230/94, Recueil, стр. I-4517, точка 24/, и от друга страна, че запитващата юрисдикция следва в съответствие с националните правила за доказването да извърши обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства по спора в главното производство, за да определи дали „Е.-К“ може да упражни право на приспадане ...“

При извършената насрещна проверка на „ТИВИ ЕМ ТВ“ ЕООД, от дружеството са представени 21 фактури за продажби от 01.01.2021 г. до 31.12.2024 г., придружени с приемо-предавателни протоколи, договор за стоково кредитиране /консигнация/ от 09.08.2021 г., сключен между „НИКА СПОРТ“ ЕООД,[ЕИК] и „ТИВИ ЕМ ТВ“ ЕООД, както и писмени обяснения. Съгласно същите, фактурите са за продажба на детайли, от които се изработват купи, медали и плакети, като тези спортни стоки са предназначени за награди при провеждане на спортни състезания, масови културни мероприятия и организирани тържества. В обясненията се сочи, че детайлите са доставени от Германия още през 2012 г., като остатъкът, който не е бил продаден е разпродаден през 2021 г. Собственикът тогава на „НИКА СПОРТ“ ЕООД ги е прехвърлил в „ТИВИ ЕМ ТВ“ ЕООД, поради предстоящата продажба на първото дружество. Основната причина за това е била ниската цена на детайлите и възможна добра реализация в бъдеще. Посочено е също, че всичко доставено на „ДМ ПРЕЦИЗ СПОРТ“ ЕООД е заплатено, но не са представени доказателства за това. Няма подписвани нарочни договори, като интересите са взаимни и в полза на двете страни. По време на проверката не са установени данни за наличие на необходимата техническа и кадрова обезпеченост за извършване на доставките. Не е изяснено какви активи се използват, не е установен обект /склад, магазин/, където се извършва дейността. Конкретни данни в тази насока не представя и жалбоподателя. Не са представени счетоводни документи, от които да се установи осчетоводяването на фактурите, доказателства за плащане са представени счетоводни документи /оборотни ведомости, главни книги, счетоводни регистри/, от които да се установи счетоводното отразяване на доставките. Наличието на фактура и протокол с посоченото съдържание не успява да създаде убеждение за реално осъществяване на доставката при положение, че не е доказано и плащането по фактурата. Не са представени нито доказателства за осчетоводено плащане, нито платежни документи.

От представения договор за стоково кредитиране /консигнация/ се установява, че

стоките са предадени на консигнация от „НИКА СПОРТ“ ЕООД на „ТИВИ ЕМ ТВ“ ЕООД. При предаването им е следвало издаването на фактури, в които да е начислен дължимият ДДС. Установено е, че такива фактури, издадени от „НИКА СПОРТ“ ЕООД на „ТИВИ ЕМ ТВ“ ЕООД няма, съответно дължимият ДДС не е начислен. Не са представени убедителни доказателства, че е извършено прехвърляне на собствеността на стоките от „НИКА СПОРТ“ ЕООД на „ТИВИ ЕМ ТВ“ ЕООД, поради което същият няма как от своя страна да продаде стоки, които никога не са били негови. Предметът на процесите доставки в случая не е бил собственост на „ТИВИ ЕМ ТВ“ ЕООД и същият, в качеството на доставчик, няма как да извърши последващата им продажба към жалбоподателя. Предвид изложено, жалбата в частта на непризнаване право на приспадане на данъчен кредит в размер на 10 994,80 лв. следва да бъде отхвърлена.

По отношение на извършените корекции на ползвания данъчен кредит във връзка с декларираните ВОП, както и по отношение на начисления ДДС:

Относно доставките от немския контрагент AWARD STAR GmbH, органите по приходите са приели, че не са налице реални доставки на стоки, които да бъдат квалифицирани като ВОП и за жалбоподателя съответно не е налице право на приспадане на данъчен кредит по издадените от него протоколи по чл. 117 от ЗДДС за самоначисляване на ДДС. Вътреобщностно придобиване (ВОП) е данъчен режим в ЕС, при който стока се транспортира от една държава-членка към територията на друга. Най-общо това е еквивалентът на „внос“, но извършван в рамките на Европейския съюз. За да е налице реално ВОП по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), е нужно да бъдат изпълнени следните условия: стоките да пътуват между две различни държави от ЕС, доставчикът и получателят да са регистрирани по ДДС лица, всяко в своята държава, и стоката физически да пристигне на територията на получателя.

Според ЗДДС (чл. 13, ал. 1) вътреобщностното придобиване означава придобиване право на собственост върху стоки, които се изпращат или транспортират до територията на страната от територията на друга държава членка, когато доставчикът е данъчно задължено лице, регистрирано за целите на ДДС в съответната държава от Европейския съюз. За доказването на ВОП е необходимо по безспорен начин да е установено както фактическото прехвърляне на собствеността, така и наличието на осъществен транспорт на стока от територията на една държава членка до територията на друга държава членка на ЕС.

Видно от доказателствата по делото, в настоящия случай жалбоподателят не разполага с никакви документи, доказващи визираните предпоставки, а дори представя договор за консигнация, сключен с AWARD STAR GmbH, съгласно който не придобива правото на собственост върху стоките. Не е представил фактури, документи, удостоверяващи транспорта, както и такива за извършени плащания.

Предвид изложеното, съдът счита, че не са доказани реални доставки на стоки от немския контрагент AWARD STAR GmbH, които да бъдат квалифицирани като ВОП и правилно ревизиращите органи са извършили корекция на начисления данък, като са приели, че за жалбоподателя не е налице право на приспадане на данъчен кредит по издадените от него протоколи по чл. 117 от ЗДДС за самоначисляване на ДДС.

Правилно е определен и начисленият ДДС за м. 08.2024 г. в РА. Във връзка с декларираната доставка по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС на услуги към дружество РОКАЛМАТАДОС GmbH, VIN DE312616196, с място на изпълнение на територията на друга държава членка на ЕС – Германия, от ревизираното дружество са представени

единствено спорните фактури - 2024-012/08.08.2024 г. с предмет „Product Photos for Online-Shop Preparing Products, Single Shots from different Positions/Angles“ и 2024-014/19.08.2024 г. с предмет „Product Photos for Online-Shop Preparing Products, Single Shots from different Positions/Angles“ .

Съгласно чл. 9 от ЗДДС за доставка на услуга се счита всяко извършване на услуга. На облагане с данък върху добавената стойност подлежат всички облагаеми доставки на услуги, съгласно чл. 2 от ЗДДС, които са с място на изпълнение на територията на страната и не са освободени доставки.

Според разпоредбите на ЗДДС и постоянната практика на СЕС по тълкуването на чл.167, чл.168 и чл.178 от Директива 2006/112/ЕО възникването и надлежното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит изисква установяване наличието на действително осъществени облагаеми доставки на стоки и услуги. В т.32 от решение на СЕС по дело C-285/11 е посочено, че преценката за това дали данъчно задълженото лице може да упражни право на приспадане на основание доставки на стоки и услуги се извършва въз основа на всички елементи и фактически обстоятелства по делото в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право. При доставка на услуги данъчното събитие настъпва към момента на извършването им по аргумент от чл.25, ал.2 от ЗДДС, като съобразно общите правила за доказване в тежест на данъчно задълженото лице е да докаже при пълно и главно доказване, че е получател по действително осъществена доставка на услуги.

Нито в хода на ревизията, нито в настоящото производство по делото от страна на жалбоподателя са представени документи, от които да се установи какви точно услуги са извършени и дали не попадат в някоя от хипотезите на чл. 21, ал. 4 от ЗДДС. Не са представени доказателства и дали не са предоставени услуги по постоянен обект на получателя, намиращ се на територията на страната. Предвид изложеното, съдът счита РА в тази част за правилен и законосъобразен.

В частта по ЗКПО съдът намира, че в конкретния случай правилно е преобразуван финансовия резултат на жалбоподателя в посока увеличение, на основание чл. 78 от ЗКПО .

Според разпоредбата на чл. 78 от ЗКПО при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице. Когато впоследствие във връзка със стопанска операция по изречение първо бъдат отчетени счетоводни приходи и разходи, последните не се признават за данъчни цели.

В хода на съдебното обжалване, оспорващият не опроверга изводите в РА относно преобразуването на резултата по реда на чл. 78 от ЗКПО, тъй като не ангажира доказателства в тази насока.

Видно от приложените по делото доказателства, в подадената ГДД дружеството е декларирало приходи 5 881,08 лв., разходи - 28 171,53 лв., данъчен финансов и счетоводен резултат - загуба в размер на 22 290,45 лв. При извършената проверка от ревизионните органи е установено, че в оборотната ведомост за 2021 г. са изписани по сметка 304 стоки в размер на 123 868,74 лв. При преглед на главната книга за същата година е установено, че отчетеният приход от продажба на стоки е в размер на 3677,74 лв., а сумата в размер на 120 191,00 лв. е отчетена като разчет по сметка 491/1 с „АГРО ГРУП 41“ ЕООД. В тази връзка от страна на дружеството са представените писмени

обяснения, че „по договор за стоково кредитиране от 12.07.2021 г. с „АГРО ГРУП 41“ ЕООД са прехвърлени стоки за 120 191,00 лв. Голяма част от стоките са платени, а „другите са върнати в склада на дружеството“ /цит./. Като аргумент, подкрепящ това твърдение е представен договор за заем срещу стоков кредит от 14.07.2021 г., сключен с „АГРО ГРУП 41“ ЕООД и предмет: във връзка с договора за стоково кредитиране от 12.07.2021 г. възлизащ на 120 191,00 лв. двете страни се споразумяват за промяна в точка III в частта му начин на плащане — до края на месец 08.2021 г. „АГРО ГРУП 41“ ЕООД да представи под формата на заем колкото е възможно в рамките на дадения стоков кредит от 120 191,00 лв.

По време на проверката обаче, не са представени никакви документи доказващи извършено плащане от „АГРО ГРУП 41“ ЕООД по договора за заем срещу стоков кредит и приемо - предавателни протоколи за предадени стоки. Не са представени доказателства за предаване на стоките на консигнация, както и отчети за продадени стоки от консигнатора. Не е известно каква част от стоките е продадена. В счетоводството на ревизираното лице е отразено отписване на стоките от патримониума на дружеството с кредитиране на счетоводна сметка 304, което не следва да е така при стоково кредитиране, а единствено при извършена продажба. Предвид изложеното, жалбата е неоснователна и в тази си част.

По тези съображения жалбата следва да се отхвърли като неоснователна и доказана, а РА да се потвърди в обжалваната му част като правилен и законосъобразен.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК, съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 200 лв., определен по реда на чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. Предвид влизането на Република България в еврозоната от 01.01.2026 г. тази сума следва да бъде изчислена по курса на БНБ за едно евро - 1.95583 лева, или сумата, която следва да се присъди в полза на жалбоподателя е в размер на 102,26 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал.1 ДОПК, Административен съд - София-град, Трето отделение, 57 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ДМ ПРЕЦИЗ СПОРТ“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителя Б. С. И., срещу ревизионен акт № Р-22221925001046-091-001/15.09.2025 г. на ТД на НАП – С., потвърден с Решение №1639/22.12.2025 г. на директор Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „ДМ ПРЕЦИЗ СПОРТ“ ЕООД,[ЕИК], да заплати на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при НАП – С., сума в размер на 102,26 (сто и две евро и 0,26 цента) евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.